

Danutės Mukienės nuotraukose – Lentvario dvaro sodybos vaizdai

(Atkelta iš 19 p.)

Kai lankėmės Trakø Vokės parke, jau buvo antros dienos pusė. Prie netoli rūmø stovinèio gyvenamøjø namø darbuose malonø kvapà skleidè rudeniniø gèliø ir darbuviø kvapai, raibuliavo sodybos tvenkinio vanduo ir girdėjosi bėganèio upelio gurgèjimas. Parko gilumoje, netoli skardþio, – akmuo su parko istorijà àmpinusiù àraðu. Parko, kurà grafo Jono Juozapo Tiðkevièiaus pakviestas sukùrè E. F. Andrè.

Jau sugràþà à Vilniø supinome, kad Trakø Vokès dvaras nèra paliktas likimo valiai. Paskutiniai metai jo ateitimi rimtai esanti susirùpinusi ir Trakø Vokès miesto savivaldybè, ir Kultūros paveldo departamentas. Tikèimès, kad taip ir yra. Kad ði dvaro sodyba taptø tikru traukos objektu, skleistø groþà ir E. F. Andrè iðpuoselètas pasaulyje plaèiai paplitusias parkø kùrimo tradicijas, reikia ne tik daugelio Europos Sàjungos fondø skiriamø milijonø, bet ir þmoniø, kurie suprastø, þinotø, kaip juos èia reikia tinkamai panaudoti, kam juos skirti pirmiausiai.

LENTVARIO DVARO SODYBA

Keistas jausmas apima paskutiniai metai uþsukus à buvusią Lentvario dvaro sodybà. Kol jos centriniuose rùmuose veikè Lentvario kilimø fabrikas, nedaug kas èia ir atvykdavo ieðkoti grafø Vladislavo ir Kristinos Tiðkevièiø laikais sukurto groþybìø – vaþiuodavo tiesiog à fabrikà. Apie tai, kad èia bûta vieno ið graþiausiø E. F. Andrè sukurto parkø, nedaug kas tais laikais þinojo, dar ma-

(Nukelta à 22 p.)

